

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

Nr. 37.752

15 november 2002

RB

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Arnhem van 13 september 2001, nr. 98/01850, betreffende na te melden naheffingsaanslag in de loonbelasting.

1. Aansprakelijkstelling, naheffingsaanslag en geding voor het Hof

De Ontvanger heeft bij kennisgeving van 12 februari 1992 op de voet van artikel 49, lid 2, van de Invorderingswet 1990 aan belanghebbende medegedeeld dat hij hem op grond van artikel 36 van die wet aansprakelijk stelt voor een gedeelte groot f 439.309 van de aan A-X B.V., gevestigd te Q opgelegde naheffingsaanslag in de loonbelasting.

Belanghebbende heeft tegen die naheffingsaanslag op de voet van artikel 50 van de Invorderingswet 1990 bezwaar gemaakt, voor zover hij daarvoor aansprakelijk is gesteld. De naheffingsaanslag is bij uitspraak van de Inspecteur gehandhaafd.

Belanghebbende is tegen die uitspraak in beroep gekomen bij het Hof.

Het Hof heeft de naheffingsaanslag gehandhaafd.

2. Geding in cassatie

Belanghebbende heeft tegen de uitspraak van het Hof beroep in cassatie ingesteld en daarbij enkele klachten aangevoerd.

De Staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend. Belanghebbende heeft een conclusie van repliek ingediend.

3. Beoordeling van de middelen

De klachten kunnen niet tot cassatie leiden. Zulks behoeft, gezien artikel 81 van de Wet op de rechterlijke organisatie, geen nadere motivering, nu die klachten niet nopen tot beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling.

4. Proceskosten

De Hoge Raad acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten.

5. Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep ongegrond.

Dit arrest is gewezen door de raadsheren F.W.G.M. Van Brunschot als voorzitter, en D.G. van Vliet en C.B. Bavinck, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier E. Cichowski, en in het openbaar uitgesproken op 15 november 2002.

Cichowski

Van Brunschot